

நடையியல் நோக்கில் நிலக்கிளி - காட்டாறு - ஒப்பாய்வு

ம. இரகுநாதன்

நடையியல் நோக்கு

மொழி இயக்கிய ஆய்வாளர்கள் நடை என்ற பதம் அடிக்கடி கையாளப் பட்டு வருவதைப் பலரும் அறிவர். எனினும் நடை என்பது இத்தான் என்ற மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு கருத்தை இதுவரை எவரும் கூறியதாகத் தெரியவில்லை. அருமைவான நடை, ஆற்றொழுக்கான நடை, கடினமான நடை, தனித்தானிச் செய்றும் நடை என்பனவற்றெல்லாம் பலரும் கூறுவதைக் கேட்கின்றோம். ஆனால் இத்தகைய சொற்றொடர்கள் குறிக்கும் பொருளை வரையறுத்துக் கூறுவது கடினமானதே. ஒர் இயக்கியப் படைப்பை வாசித்தவர் அதன் நடை அழகானது என்றோ கடினமானது என்றோ கூறுவது கலைம. ஆனால் அது என்பவாறு நல்ல நடைவாகவோ கடினமான நடை யாகவோ அமைந்தது என்பதை விளக்குவது கடினமானதே.

நடை என்றால் என்ன? என்பது பற்றிய தெளிவான வரையறை கூறப்படவில்லையே என்பதற்காக நடை என்பதே இம்மாத ஒரு பொருளாகியிருந்து, ஆஸிரியர் கொடுத்த துணைக் குறியீடுகளையே ஆதாரமாகக் கொண்டு ஒரே விளாவுக்குப் பரமானவர்கள் விடை எழுதினாலும் ஏதே இருவரது விடைகளும் ஒரே மாதிரி அமைவதில்லை. ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட விடைகளை மனனஞ்செய்து எழுதினாலன்றி

இருவரது விடைகள் ஒரொன்றின் அமைவதில்லை. இங்கு இயர்வாறு தனித்தனித் தன்மைகளே விடைகளை வேறுபடுத்தி யெறன. இதனாந்தரனோ என்னவோ "நடை என்பது ஒர் ஆய்வரைத் தனித்து இனம் காட்டுவ வகையில் அமைவும் அவரது தனித் தன்மையான வெளிப்பாட்டுப் பாக்கோ" என்றார் அதிஞர் முரிேர்.

இவ்வாறு தனித்தனியாக ஒவ்வொரு வகுடனும் நடைமுறைத் தொடர்பு படுத்தவதாவேயே ஐரனிராமனின் நடை, கல்வியின் நடை, மு. வ. வின் நடை என்பனவளம் கூறப்படுவது வழக்கமாகிவிட்டது. இங்கே ஒவ்வொரு எழுத்தாளரிடமும் காணப்படும் சில தனிப் பண்புகளையே நடை எனக் கருதப்படுவதாகத் தெரிகிறது.

நடைவதைத் தனித்தனி ஆஸிரியர் கிளொடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவது போலவே ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தொடு அன்னது ஒரு குழுவினரொடு தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதும் வழக்கம். இத்தகையவினேயே சங்கத்தமிழ்நடை, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் உரைநடை, தி. மு. க. நடை, மதுவளர்ச்சிக்கான நடை என்பனவெல்லாம் கூறப்படுவதென்று. இவ்வாறென்னாம் கூறினாலும் நடை என்றால் என்ன? என்ற விளாவுக்கு விடை விடைத்ததாகத் தெரியவில்லை.

தடைபற்றிய ஐந்து வகையின்களாக
களை எல்ல் விட்ட எடுத்துக்கூறுதொர்.²
அவர் தடை என்பது:

1. எண்ணம் அல்லது எடுத்து என்னும்
கருவியைச் சுற்றி அமைந்துள்ள ஒரு
கூடு.
2. வேறுபட்ட வடிவங்களுக்கிடையே ஒன்
வறத் தெரிந்தெடுக்கும் உத்தி.
3. ஒரு படைப்பாளியின் அல்லது படைப்
பின்களியத்தில் காணப்படும் தன்மைக்
கருவியின் ஒட்டு மொத்தம்.
4. மொழியின் இயல்பான கட்டமைப்
பிலிருந்து மாறுபட்ட பிறழ்ச்சிகள்.
5. சொத்தொடர் அடிப்படையில்த்
தெரியப்படப்பெறுகின்ற மொழியியல்
கருவிகளுக்கிடையே காணப்படும் உற
வுகள்.

என்பவற்றாக தடைவை வகையறுத்துள்
ளார்.

தற்கால தடைவியலின் தந்தை எனப்
படும் ஊர்வல் பாலி மொழியிற் காணப்
படும் உணர்ச்சிக் கருவியின் ஆய்வியையே
தடைவியல் என்மின்றார்.³

தடைவியற் கருகளை ஒவ்வியை,
சொல்நிலை, தொடர்நிலை ஆகிய ஒன்று
நிலைகளின் இனக்காணமுடியும் என்மின்
தார் மொழியியலாளர் உர்வார்.⁴ இம்
ஒன்று நிலைகளிலும் காணப்படும் தடை
வியற் கருகளை மொழி என்ற கோணத்
திலிருத்தும் ஆசிரியர் என்ற கோணத்திலி
ருத்தும் விளக்குமின்றார். ஆசிரியர் என்ற
கோணத்திலிருந்து நடத்தப்படும் ஆய்வு
முன்மீ தடைவியல் எனப்படும். ஒர்வொள்
ஆசிரியர்எனவும் மொழியியல்என்பாட்டினும்
நிலை விளக்குகருகல் உண்டு. குறிப்பிட்ட
சொற்கள், தொடரமைப்புக்கள், ஒலிக்
கோள்கள் ஆகியவற்றை ஒவ்வொள் ஆசிரி
யரும் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்திக்
கொண்டிருப்பார். சில கருகள் திரும்பத்
திரும்ப வராமலும் ஆசிரியரின் கிருப்பக்
கருகளைக் இறக்கும், இயற்குவைக்கக் கரு
கும் ஆசிரியரை இணங்காட்ட வய்வை.

மொழி என்ற கோணத்திலிருந்து தொக்
ருப்பொரு தற்காலப் படைப்புக்களில் பயன்
படுத்தப்படும் மொழி கருகற் தற்கால
மொழியுறக்கிற்கு ஏற்றதா? என்பது ஒப்
பிட்டு தொக்கப்பட வேண்டும். புனைகதை
களில் பாதிரி உரையாட்டங்களில் பாதிரி
ரக்களின் பேச்சு வரக்கும் ஆசிரியர் உற்
தாசு கருகின்ற பகுதிகளில் ஆசிரியர்
தடைவும் கைவரம்படுவதால் இயற்கு
இடங்காலிலும் கருகின்ற மொழி தற்கால
மொழியுடன் ஒப்பீட்டு தொக்கப்பட வேண்
டும். சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றோரும்
காலம், பொருள், பாதிரிசுக்களின் சமூக
நிலைமுறையியலற்றையும் தொக்கவேண்டும்.

தடைவியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் நூற்
றுப்பெறாத நிலையில் நாம் தடைவியல் பற்
றிய வகையின்களைச் சர்க்காருக்குள் நுழை
அழித்து போகாமல் அது தொடர்பாகக்
கூறப்பட்ட மேற்படி கருத்துக்களின் திறை
யினையும் குறையினையும் மனதில்கொண்டு
அக்கருத்துக்களின் அடிப்படையில் எமது
ஆய்வியைத் தொடக்கலாம்.

நிலக்கீள் - காப்பறு - அறிவுகம்

யன்மீ மன்னின் முதல் தரவல் என்ற
நிற்பீக்கப்படுகது அ.பாலமனோகரவிக்
நிலக்கீள்.⁵ தார்கிரோ வாகித்ததில் தாக்
கத்திற்குட்டபடாத கிராமியச் சூறும். அச்
சூறறுக்கவேரிய மக்களின் இயல்பான மன
நிலைகரும் தனகு துணக்கூறும் வண்ணம்
வன்மீப்பீர்தேசத்திலும் ஒவ்வொன்று மாவட்
டத்திலுள்ள தன்னிழற்புக்கிராமம் இக்க
நாகவிக் எடுத்ததுக் காட்டப்படுகிறது, தாமி
ருக்கும் வளைகளைவிட்டு அதிக உயரத்
நிறக்கொலம் பறக்காத நிலக்கீளியல்
பொய்யை தாள்வாழ்த்த சிங்குகிற குடி
சைவியைச் சதிராமனையிடம் தனது உடை
மாக்க்கொண்டு வாழ்த்த பதற்குள் என்ற
பெண்ணின் வாய்வு தன்னிழற்புக்கிரா
ய்ப்புறக்கப்புகத்திலும் எடுத்துக் காட்டப்பற்
கிறது. தன்னிழற்புக்கிராமத்தின் பாரம்
பரியக் குடியின்கொள கோணாமலல்வர்,
பாலியார், கதிராமன், உடையடியார், பதற்

சுவி ஆஸ்திரியாவுடன் அயற்கிராமமான தன் ஸ்ரீரத்தினிக்குத் து வந்த ஆஸ்திரியர் சுதந்தரயிற் கம் ஆஸ்திரியாரையும் இணைத்துக் கதை வளர்த்துச் செல்லப்படுகிறது.

வள்ளி மண்ணில் பிறந்து அங்குள்ள மக்களோடு தெருவில் பழனி அவர்களோடு ஒருவனாகவே வாழ்ந்த அ. பாலமணோச ரவின்

“என்னுடைய பிறந்த மண்ணையும் அங்கு வாழ்ந்தவர்களையும் மிகவும் அழிக மாகக் காதுகொண்டே நான். அந்தக் காதலின் விளைவுகளில் இத்தகர் கதை யும் ஒன்று!”

என்று முன்னுரைபோடு திங்கிலி 1973இல் கொழும்பு, வீரகேசரி வெளிவீடாக வெளி வந்தது.

வள்ளிப் பிரதேசத்திற்கு வெளியே யுள்ள வாழ்ந்தவர்களை மண்ணிலிருந்து தொழில் நிமித்தம் வள்ளிப் பிரதேசத்திற்குச் சென் தவர் கதைகளாக குணராசா என்ற செங்கை ஆழியாள். “இதுவரை காலமாக தெரித் திருக்காத ஒரு சமூக வாழ்வு படைத்துட னும் பலனைத்துடனும்” வள்ளியின் இதுப் படைக் கண்ணொத்ததாகக் கூறும் ஆஸ்திரியர் அந்த வாழ்வை எழுத்தில் வடிக்க முனைந்தபோதே காட்டாறு நாவல் உரு வானதாகக் கூறுகிறார்.

காட்டாறு நாவல் கடலாழி என் னும் கற்பனைக் கிராமத்தைக் கணமாகக் கொண்டது. கடலாழியில் வள்ளிப்பிர தேசத்தவர்களும் புதிய குடியேற்றவாசிக ளும் குளித்ததை மையமாகக்கொண்டு விவ சைய வாழ்வு வாழ்கின்றனர். இவர்களில் சாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தொழில் தேடிச் கடலாழிக்கு வந்த இளைஞனான சந்த னத்தை மையமாகக்கொண்டு கதை வளர்த துச் செல்லப்படுகிறது. புங்குருதிலிலிருந்து வந்த கணபதியும் மண்பகத்திலிருந்து வந்த நாமரைக்கண்ணலும் துணைப்பாத்தி ரங்கனாக அமைகின்றனர். பணத்தாலும் பதவியாலும் கிராமத் தன்மைத்துவத் தைப் பெற்றுக்கொண்ட விவரமன் மார

லிங்கம், விதானையார் ஸ்ரீ வரதசுந்தரர் புதுப்பணக்காரர் கத்தாசாமி, ஆஸ்திரியர் திவா ராவகம், ஆஸ்திரியர் பொதுமக்களை கரண் யுப் பிழைப்பதும் சந்தைத்தின் தன்மை மில் இளைஞர்கள் இக்கரண்டலுக்கு எதி ராகக் கிளர்ந்து எழுந்ததும் இந்த நாவ லில் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.

காட்டாறு பெருமிகவுவது கட்டுப் படுத்த முடியாதது. காலப்போக்காக அடக்கி ஒதுக்கப்பட்ட வர்க்கம் அடக்க முடியாதும் கரண்டலுக்கும் எதிராகக் கிளர்ந்து எழுமின்ற தன்மையும் பெருமி வரும் காட்டாறு போன்றதுதான். அடக்க வேகம் - முக்கலத்தனை அத்தனையும் திரம் ப்பெற்ற காட்டாற்றின் தன்மை கருகே இளைஞர்களின் எழுச்சியாகக் காட்டப்படு வது பொருத்தமாகவே தெரிகிறது. சமூக நிலையை மிகப்பெரிய பரிமாணப் பெற்ற நாவல் என்ற கூறப்படுகின்ற காட்டாறு பெர்ரவரி 1977இல் கொழும்பு, வீரகேசரி வெளிவீடாக வெளிவந்தது.

தகடப்போகலின் ஒருமாதிரி காட்டுகள்

திங்கிலி தண்ணீருழிப்புக் காடுகளை யும் ஸ்ரீரத்தினிமுதலில் இவ்விய கதைகளையும், தாழ்ப்பாணம் மாண்கலின் கட்டத்தையும் காட்டியே ஆரம்பமாகிறது.

“கார்த்திகை மாதத்தின் கடைசி நாட் கள்” அடிக்கடி பெய்த பெருமழையில் குளித்த தண்ணீருழிப்புக் காடுகள் பனிச் சென்றிருந்தன. சரணியைச் சுமந்துவந்த காலவழிவகாதற்றின் ஸ்ரீரத்தினிமுதலில் இவ்விய கணம் தவழ்த்து வந்தது.

பகற்சமீகிக்கு ஸ்ரீரத்தினி முதலில் மணம் மிகவும் பிடிக்கும். “ஐயோ, திப்பாட் டுங்கோ... உங்கை உத்த ஸ்ரீரத்தினி மழம் இறுத்துப்போய்க் கிடக்கிறது” வண் டிக்கலின் எழுத்து தின்றுகொண்டு அவன் ஆசையுடன் குறித்தான்... ..

“அங்கம்! அங்கம் பாரணையப்பு மாண் கிணையை!” அவன் கட்டிக்காட்டிய திவா

யில் ஒரு கூட்டம் மார்கள் தாவிப்பாதித்தன. பதஞ்சலிக்கு ஒரு குதாவைப் பண்டியில் நிராதிவைப் பிடித்துக்கொண்டு துண்டிக்குத்தான்.

உறுதியான அந்த வண்டியை இழுத்த சென்ற எருதுகள் தலைகளை நிமிர்த்தியவாறே தண்டமொட்டுக் கொண்டிருந்தன.

பலம்பாவித்த அந்த எருதுகளை வாய்க்க மாட நடத்திக்கொண்டிருத்தான் கிராமம்." (நிலக்கிளி, ப. 1)

மார்களின் துள்ளியோடும், றாவிப்பாதித்த திள் மணத்தோடும், மழையில் குளித்த காடுகளோடும் தண்ணீர்திப்புக் கிராமம் இங்கே காட்டியிருந்ததுப்பற்றிற்று. இக்காட்டியிலுடாகவே நாவலின் பிரதான பாத்திரங்களான பதஞ்சலி, கிராமம் ஆகியோர் அறிவுகப்படுத்தப்படுகின்றனர். தண்ணீர்திப்புக் கிராமத்தின் இயற்கைக்குறையும் இவைத்தே பாத்திரங்களை ஒன்றிற்றுத்தும் தன்மையைக் காணமுடிவற்று.

"பதஞ்சலிக்கு தண்ணீர்திப்புக் கிராமத்தில் எல்லாவிடமே யிகவும் பிடித்திருத்தன. அடர்ந்து விடக்கும் இருண்ட காடுகள்- அவற்றினுடாகச் சுவைத்ததோடும் காட்டாறான: அவற்றின் கரையோரங்களில் காணியிசைக்கும் காட்டுப் பறவைகள்- இவையனைத்திலும் அவற்றுக்குக் கொண்கன ஆசை பருவத்தின் தலைவாசலில் அடிமெடுத்து வைக்கத் தவாராய் நிற்கும் பதஞ்சலி நடந்து திரியவறு விடவாறு. சதா மாங்குட்டியின் துள்ளலும் துடிப்புத்தான்" (ப. 3).

"தண்ணீர்திப்புக் காடுகளில் காணப்படும் மரங்கள் நீலக்கலத்த கருநிறம் படைத்தவை. அறிய கொம்புகளைத் தவையின் ஏது இவை கம்பீரமாக நடக்கையில் காண்பவர் தெற்கு ஒரு தடவை நின்றதான் பின் அடித்துக்கொள்ளும்-

அய்வைய கம்பீரம், கிராமங்குடைய தண்டியும் அந்த கம்பீரம் காணப்பட்டது". (ப. 3.)

நாவலின் ஆரம்பத்தில் தாவிப்பாதித்த மார்களைவைக் காட்டியவர், இங்கே மார்க்குட்டியின் துள்ளியோடும், துடிப்போடும் பதஞ்சலியை அறிவுகப்படுத்துகின்றார். அய்வாறதான் பலம்பாவித்த எருதுகளை வாய்க்கமாட நடத்திக்கொண்டிருத்த கிராமத்தைக் காட்டியவர் அத்தற்கு ஒருபடி மேலே சென்று காண்பவர் தெற்கு நின்ற பின் அடித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு கம்பீரமான காட்டு மறைக்குடல் அவனை ஓப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

காட்டாறு நாவல் அருவியாற்றுப் பக்கமாகத் தாமரைக்கண்ணீரும் கண்பதியும் வேட்டைக்குச் செவயது பற்றிக் கூறப்படுவதோடுமே தொடங்குகின்றது.

"அருவியாற்றின் கரையில் அவர்களில் காங்கள் தரித்துமின்றன. தாமரைக்கண்ணீர் மெலன் தாது கையில் இருத்த துப்பாக்கியைக் கண்பதியிடம் நீட்டினான், வயது வைவிருத்த காட்டுக் கத்தியை இடது கைக்கு மாற்றிக்கொண்ட கண்பதி, வயது கையால் துப்பாக்கியை வாங்கிக்கொண்டான். தாமரைக்கண்ணீர் அருத்துவதற்காக ஆற்றில் இறங்கினான். பிரம்புப் பற்றைகளை விவகிக்கொண்டு தாமரைக்கண்ணீர் கும்பியாறு எழுத்த சாரப்பால் தூக்கம் கண்பத ஆற்று மத்தி ஒன்று கிரீசிட்ட படி மருமர உச்சிக்குத் தாவி ஏறியது. ஆற்று மத்தியில் கூச்சலும் அவையி குணத்தது. பறவைகளின் நெருகெவியும் நெருகெவியும் பற்றைகளுக்குள் மறைவதால் பரப்பப்போவியும் காட்டிய சற்று நேரம் நிலவி அழித்தது. தாமரைக்கண்ணீர் சற்றுத் தயக்கி நின்றான். பின்னர் மருமர உச்சியில் மறைத்திருத்த அவனை உறுத்துப் பார்க்கும் ஆற்றில்த் திண்பத் தலை நிமிர்த்திப் பார்க்கான்" (காட்டாறு, ப. 1)

இவ்வாறதான் காட்டாறு தாவலின் ஆரம்பக் காட்சி அமைந்தது. திவக்கிளியில் எடுத்த எடுப்பிலேயே அதன் பிரதான களமான தன்னிழுதிற்பும் பிரதான பாத்திரங்களும் மனதில் பதிவும் வண்ணம் காட்டிப்படுத்தப்பட்டதுபோல இக்கே தாவலின் ஆரம்பம் அமையவில்லை.

திவக்கிளியில் பிரதேசத்திற்குரிய கடுப் பொருட்களொடு கைத்திணைக் காட்டி அக் கைத்திணை இயற்கைச் சூழலொடு மிகவும் நெருக்கமாக இணைந்ததன் பாத்திரங்களை அச்சுழலொடு இணைத்தே காட்டுகின்ற தன்மையையக் காணமுடிந்தது. ஆனால் காட்டாற்றில் அருவியாற்றங்களை விட வேலிப்படுகின்ற தாமரைக்கண்டிலும் கண்பதிலும் அந்தப் பிரதேசத்திற்குத் தொழில் தேடி வந்தவர்கள்; புதியவர்கள். எனவே அந்த இயற்கைக்கும் அவர்களுக்கும் அப்படிபொரு உறவை சித்தரித்துக் காட்டவேண்டிய அவசியம் ஆசிரியர்க்கு ஏற்படையாப்போதும். அருவியாற்றங்களை விட தாமரைக்கண்டிலும் கண்பதிலும் உரையாடும்போது இந்த அந்நியத்தன்மை தெரிகிறது. ஆற்றில் இறங்கும் வழிபற்றில் கூறியதும் பாணைத்தடம் பற்றிக் கூறியதும் இவர்களுக்கு இணைய புதிய அனுபவங்கள் என உரையவைக்கின்றன. இருவரும் புதினம் பாட்பதாகவும் ஒருவருக்கொருவர் தாம் கண்டதைக் கூறியதாகவுமே இந்த உரையாடல் அமைந்தது.

இந்த உரையாடல் முடிய முன்னரே ஆசிரியர் அருவியாற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் புவிவியல் வருணனையைக் தொடக்கியிருந்தார்.

“கண்படு சற்று அச்சத்துடன் கூற்று னாற்றும் பாத்திரம். இருபது அடிவரை சாஸ்யாக இறங்கிய ஆற்றுப் பள்ளத்தாக்கில் ஆரடி அகலத்திற்கு ஒரு ஆறு சவசைத்தபடி விரைந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. காட்டமான் கருக்கற் பாறைகள் சிறிதும் பெரிதமாக ஆற்றின் கரைகளில் உருட்டிவிடப்பட்டிருந்தன. பயபாறைகள் ஆற்று நீருக்கு மேலாகத் தமையை

நீட்டிக்கொண்டு மிடந்தன. ஊறு பக் கமாக தவலின் பார்க்கை சென்றது. முழங்கை வளைவுடன் ஆறு ஒரு மூட்கிலம் திரும்பி மறைந்தது. ஆற்றின் இரு பக்கங்களிலும் மனிதனால் ஒருபோதும் அழிக்கப்படாத கள்ளிக்காடு மண்டிக் மிடந்தது...” (ப. 2)

இக்கே சாஸ்யாக இறங்கிய ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கு, காட்டமான் கருக்கற் பாறைகள், ஆற்றின் முழங்கை வளைவு ஆவியவற்றைக் கூறாமொது ஆசிரியரின் புவிவியல் அறிவு மேலோங்கி அவ்வாறு ஒரு புவிவியலாளரைக் காட்டியிருந்தது. இத்திணைவினை வேறில் இடக்களீதும் காணமுடியும்.

415 எரிதல்

காட்டாறில் சத்தவத்தின் காட்டுக்குத் தாமரைக்கண்டு மூட்டிய நீ பதறி எரிவதை ஆசிரியர் பின்வருமாறு சித்திரிக்கின்றார்.

“நீ தாக்குகள் யானளவி எழுந்தன, படபடவென கட்டடைகள் எரிந்த ஒரு எழுத்துகொண்டிருந்தது. நெடுப்பின் செங்குங்கள் எய்ந்து வளைத்துக் மிடந்த கட்டடைகளைத் துளாவித் துளாவி அணைத்துக் கொண்டன. சத்தமும் குளக் கட்டில் நின்றுபடி வெட்டிய காடு சவா வித்து எரிவதை பார்க்குது ரசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

காற்று சாதகமாகவே விசையது. வேகமாக ஒரு திணைவி விசை கடுக்காற்று. காட்டுத் தாக்குகள் நீட்டி எரிவதற்குப் பெருந்துணையாக இருந்தது.”

(காட்டாறு ப. 171)

திவக்கிளியில் கதிராமனின் புதுக்காட்டுக் கு மணையர் மூட்டிய நீ பதறி எரிவதை ஆசிரியர் பின்வருமாறு சித்திரிக்கின்றார்.

“இத்தக் சமயம் காற்றும் விழுந்து விடவே உலர்ந்து மிடந்த அந்தக்காட்டில் நெடுப்பு கொழுந்து விட்டெரிந்தது. தாவிவழுந்த சேத்திவின் தாக்குகள் காட்டடை தக்கி எடுத்தன.

கவிதைகள் சட்டமன்ற வெடித்தன. உய்யென்ற இரைச்சலுடன் நீச்சுவாயை உயிரை எழுத்தது. அந்தக் கற்றுண்டா ரத்தையே ஒளிமயமாகக் கொண்டுவந்த காடு புனை கவிமயது. (திவக்கிவி, ப. 81)

திவக்கிவிவிடே "உய்யென்ற இரைச்சலுடன் நீச்சுவாயை உயிரை எழுத்தது" என்றும் பொது தெரிவித்த காட்சியை காட்டாநிலம் "நீ நாக்குகள் வாயைமீ எழுத்தன" என்ற கருமியோடு உணர் முடிவியிழை. திவக்கிவிடே "தாவிமெழுத்த செத்தியின் தாக்குகள் காட்டை நகி எழுத்தன", என்றுபொது 'நகி எழுத்தன' என்ற பிரதேசப்பெயர் வழக்குத் தொடர் காடு நன்றாக எரித்துவிட்டது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டிவிட்டிருக்கிறது.

மண்ணின் மமை

இரு ஆகிரியர்களும் மண்ணின் மமை பற்றிக் கூறும் தன்மையும் மண்ணைப் பார்க்கின்ற பார்வையும் சற்று வேறுபட்டதாகத் தெரிகிறது. காட்டாநிலம் வாயைக் குளத்திற்கும் மண்ணிற்கும்மிருக்கும் இடமிய ஒரு கைவிடப்பட்ட குளத்தைக் கண்ட பொது தாமரைக்களம் அந்த மண்ணை "அற்புதமான இருவாட்டியை வெள்ளாண்மைக்கு அற்புதமானது" (ப. 59).

என்று கூறுவதையும். திவக்கிவிடே

"கமர் முன்று ஏக்கர் பரப்பான அந்தக் கண்ணி நிலத்தில் சாம்பர் படித்த வளமான இருவாட்டியை யூத்தப்போய்க் கிடத்தது" (ப. 85)

என்று கூறுவதையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது முன்னது வெள்ளாண்மைக்கு இருவாட்டி மண் அற்புதமானது என்று ஒரு தகவல் கூறுவது போலவே அளமை, பிண்ணி இரவாட்டி மண் அதன் தன்மையோடு எமக்கு முன்னே காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. இதனால் இங்கே உணர்த்தது உணர்த்தவாரே உணர்த்தப்பட முன்வது அறிந்ததைக் கூறுவதுபோல இருப்பதாகவே உணர்முடிவிறது.

வயற் காட்சி

வயற்மே தெற்பயிர்கள் குடவை தள்ளிக் கதிராக்கும் பருவம் ஒக்கியவாறது. இப்பருவத்தை இறுவரும் காட்டுகின்றனர். காட்டாநிலம்,

"தெற்பயிர் குடவை தள்ளிவிடுத்தது. திறையாதக் காப்பினியின் பொலியோடு பயிர்கள் மெச்சுத்தும் அசைத்தன. கள் படும் இடமெய்வம் தெற்குக்குத்துக்கள் வெளித்தள்ளிக் கிடத்தன" (ப. 72)

திவக்கிவிடே,

"மண்ணின் வளத்தையும் மகர்த்து மனமும் தெற்பயிர்களின் மத்தியில் கதிராமனும் பதஞ்சலியும் கைகொத்தது நிதித்தாரர்கள். கண்ணை இமை காப்பதுபோய்தன் வயவைக் காத்துவந்த கதிராமனின் கைதேர்ந்த பராமரியில் அவனின் வயம் சேழித்து வளர்த்தது. குடவைப் பருவம் கூடத்தது. பார்த்த கண்ணுக்குக் கதிராமிய் பிடிபு கண்கள் கதிராமி இறுதியில் ஒரே கதிர்க்காடாகக் காட்சியளித்தது. அத்தமையும் பதின்ம அசை தெல் மணிகள்", (ப. 87)

காட்டாநிலம் திறையாதக் காப்பினியின் பொலியோடு ஒப்பிடப்பட்டுக் குடவைப் பருவம் காட்சி பொதுவாகக் கூறப்படுகிறது. திவக்கிவிடே குடவைப்பருவம் கூடப்பது முதல் கதிர்க்காடாகக் காட்சி தருவது வரை ஒவ்வொரு சிறு பருவங்களும் துணுக்கமாக எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. அவ்வாறு கூறும்போதும் மண்ணின் வளமும் மண்ணை வளம்படுத்திய கதிராமனும் பதஞ்சலியும் கூட அக்காட்சியோடு சேர்த்துக் கூறப்படுமியோடு காட்சி எமக்குமுன் திறத்தப் படுகிறது.

உணர்வரை

இருவரும் பண்படுத்துவின்ற உயமை கலியும் மெய்யேறுபாடுகளை அவதானிக்க முடிவிறது. திவக்கிவிடே கதிராமனுக்குப் பதஞ்சலியின் வயசும் எவ்வாறு இருந்தது எனக் கூறும்பொது,

“எஞ்சும்பியீயிற் றுணங்கும் தளதள வென்று செங்கீரைகளின் குளிர்மை திறைத்த அவனின் க்பயிசம் அணறுக்கும் புதின தொர் அணுபலம்” (ப. 6)

என்று எஞ்சும்பியீயிற் தளதளவென வளர்ந்திருக்கும் செங்கீரையைப் பதஞ்சலியின் க்பயிசத்தையும் ஒப்பிடுகின்றார். பதஞ்சலி உமாபதியின் பிசீவாக தளபுற்று வானுலற்ற அணாதலாதி திந்தியோது

“பெருமழையில் அடிப்பட்ட செங்கீரைக் கன்றுபோல அவன் கைகிக் காணப்பட்டான்” (ப. 16)

என்றிறார். எஞ்சும்பியீயிற் தளதளவென்று வளர்ந்திருக்க செங்கீரைக் கன்று இப்பே பெருமழையில் அடிப்பட்டுக் கைகிக் காணப்படுகிறது.

க்பயிசத்தில் செங்கீரைக்கன்றின் தள தளப்பு உவமிக்கப்பட்டது போலவே ஊழிதும் தளசுத்திதும் தண்ணிறுதிப்புக் காடுகளின் தளசீசீசையொகத் திரிபும் பெண்மான்வள் உவமிக்கப்படுகின்றன. (ப. 22). அவனின் பலரும் உட்டுப்பாடுமில்லாத னாழ்க்கையுறை காட்டுப்பழாவுக்கு ஒப்பிடப்படுகின்றது.

இப்பே ஆசிரியர் காட்டும் உவமைகள் கைதக்காமாள் தண்ணிறுதிப்புத் திரிதே சத்திரத்திய உடுப்போடுகள். அந்த இயற் கையொடு ஒட்டி வாரும் பதஞ்சலியும் அவற்றொடு சேர்த்தே உறப்படுகின்றான்.

ஆிராமலின் வலிய கரிய தொற்றும் கைவ மலரலின் மிடுக்குடனும் ஆங்காவி மரத்தின் வயரத்தடனும் இடண்ட காடு களின் கடுமையுடனும் ஒப்பிட்டுக் காட்டப் படுகின்றது. கோணாமலையரின் கரிய நெடியதொற்றும் காட்டு கபீரகனாக உவமிக்கப்படுகிறது (ப. 133). மணவிலையாரும் மக்களையும் பலமுறுத்துவதில் காட்டு வயிரவராகத் தெரியும் மணவயர் மன் கறுதியிற் கருங்காலியாகக் காட்டப்படுகின்றார் (ப. 140)

இதே மணவயர் ஆிராமலின் வெளி யெதிர்த்தாலும் மாடுகளை விற்ற வாக்மிய உறவு இயத்திரத்தின் தட்டத்தாலும் கைப் போன்று இழந்து மதவுக்கு அடிமையாசி ஏரட்சியாலும் பாழிக்கப்பட்டு திண குணத்து திந்தியோது.

“மறை தண்ணியின்நி வரன்முருத்த அறகுடைய னனைவப் போன்றே அவரும் உடற் கட்டிமுத்து உருக்குணத்து போனீ ருத்தார்” (ப. 120).

என்று கூறுகிறார். மணவயரின் வாழ்வில் அக்தமகத்தை மறை தண்ணியின்நி வரன் முருத்த வளவொடு ஒப்பிட்டுக்காட்டியது. விசுவாமித்தையே நம்பி வாழ்ந்த மக் களின் வாழ்வில் ஏரட்சி கைவையுபாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருந்த என்பவையே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. ஏரட்சி அவர்களை வாழ்வின் அக்தமனத்திற்சை ஒரு அறிவிப்புத் தான் என்பதை இது உணர்த்தியிருக்கிறது.

பொதுவாக திண்கிளியாசிரியரின் உவமைகள் தண்ணிறுதிப்புக் கிராமத்தின் இயற் கைக் குழலிக் காணப்படுபவை. இத்தகைய உவமைகளைக் கணமான்வதால் பரத்திரக் கள் கைத்தின் பணையுயர்த்தியிருந்து அந் தியம்படாமல் தாவறுக்கு மேயம்மைத் தன்மைகைக் கொடுக்கின்றன.

இனி காட்டாது தாவலில் வறுமென்ற லை உவமைகளை நோக்கலாம். தாவரைக் கன்றுலின் கை வலிமை பத்திக் கூறும் போது.

“கன்றுக்கு உழைத்து உரமெலிய அரக் களின் கருக்கம் கிழுக்கிழுக்காலும் முறுக் கேதிய காட்டுக்கொடியோல அனை திரண்டு விடத்தன்” (ப. 37).

என அவனின் வலிமைக்குக் காட்டுக் கொடியை உவமையாக்குவின்தார்.

திண்கிளியின் கைவமையும் கருக்களின் புள் கொடுத்து மிழுக்கையும் வலிமைகளை யும் காட்டுக் கொடியை காண்பது கற்றுச் சிரமமாவதே. கைவமையும் கருக்களையின் அப்பிரதேசத்துக்குரிய ஆடுப்போடுகள். காட்டுக் கொடி என்பது பொதுவான ஒரு

உலகம் என்பதால் இதில் மரணத்தையும் தன்மை முன்மைகளிடக் குறைவாகவே தெரிவித்தது.

செவத்தியீஸ் அறமும் காட்டுப்புவிச் சுவர்ச்சிவுடனும் பாணம்பழத்தின் பண்பண்புடனும் ஒப்பிடப்படுகின்றது. (ப. 67). இங்கும் காட்டுப்பு பொதுவான ஒரு உலகமேயே.

சத்தனம் செவத்தியைத் திருமணம் செய்ப நினைத்து அகலிடம் தனது விருப்பத்தைக் கூறியபோது,

"நமன் முகம் விளரப்பழத்தின் செத்திரமக மாதியது" (ப. 168). என்ற திரா. செவத்தியீஸ் சிவந்த முகத்திற்கு மிகவும் சிறிப விளரப்பழத்தை அதன் நீர்த்தித்காக மட்டும் ஒப்பிட்டது மனதை அறிகும் உரை மறுக்கிறது.

நிகலெயீஸ் "காட்டு வரிகளம்போக அறத்து தெருத்திருத்த மணவரின் விழிகள கொணம்புறமாகச் சிவந்த கொண்டை" (ப. 139) என்ற கூறும்போது அளவில் பெரிய சிவந்த கொணம்புறம் மணவரின் விழிகளுக்கே ஒப்பிடப்பட்டது. ஆனால் காட்டாறில் செவத்தியீஸ் முகத்திற்கு மிகவும் சிறிப விளரப்பழம் ஒப்பிடப்பட்ட போது அது மனைதத்தெரட மறுக்கிறது.

பெருவாச நிகலெயீ ஆசிரியர் கைத்தின் பண்புபுத்திவிருத்த பெற்ற உலகம் களைப் பொருத்தமாகப் பண்படுத்தியுள்ளார். குறித்த பிரதேசச் சூழலோடு இணைத்து நோக்கும்போது இவை அநிகமால் மனைதக்கவரும் தன்மைமைக் கொண்டுள்ளன. காட்டாறில் பெருவாச உலகம் களைபே பண்படுத்தியிருப்பதாக நிகலெயீஸ் பிரதேசத்திற்குள் சிறப்பான உலகம் கொண்டு ஒப்பீட்டு நோக்கும்போது காட்டாறில் வரும் உலகம்கலீஸ் மனைத கவரும் தன்மை சற்றுக் குறைவாகவே காணப்படுவதை உரை முடிக்கிறது.

குறிப்பால் உணர்த்துதல்

காட்டாறில் காட்டு விவகரமும் பறவைகளும் ஒயி எழுப்புறத்தைக் காட்டி அப்பண்புபுத்தி நிகழ்ச்சிகளைச் சித்திரிக்கும் தன்மைமைக் காணமுடிந்தது. எடுத்துக் காட்டாக: மணவரின் தி பரிசை வரவு வந்தப் பார்த்து தேவைப்பட்டதிக் கொள்முத்துக் கண்பிட்டு தாமரைக்கண்டு "மொழியும் சத்தசாயிவாரும் தக்கட பரிசுக்கு எப்படிவாவது தன்னை எடுப்பினம். அங்குக்குத் தன்னை கொடுத்தால் உணர்மம் தருகினம்" (ப. 75) என ஆரதக் கூறும்போது "ஆட்காட்டிக் குருவி தவமைகக் சத்தியபடி மொழிவது" (ப. 76). ஆட்காட்டியின் அறிவிப்பு கண்பிட்டுத் தன்னை கெடக்காது வயக்கம் அறிவது உறுதி என்பதை உணர்த்துவதாகவே அமைகிறது.

செவத்தியை முன்வாண்டிருந்த திருமணம் செய்து வைப்பது மூலமாகத் தனது இடைமைத் தீர்க்கலாம் என்று பொருள் அடையமுடிகார். இதையறிந்த செவத்தி சத்தாத்திடம் ஒரு வருவொன், அப்போது,

"தூசத்தின் மயிகலீஸ் அகலம் சத்தம் கெட்டது. அச்சத்தத்தைத் தொடர்ந்து குரல்கொளரின் உறமும் ஒயி எழுத்தது. வானில் வகூறுத முன்று இரை காணாமல் இரைத்தது" (ப. 211).

ஆசிரியர் சித்திரிக்கும் பண்புமக் காட்டியிருந்தாக சத்தனம்-செவத்தி திருமணம் தக்கப்பாண அமைவது என்பதும், இரை காணாமல் அமைவுக் வகூறுதல் பொருள் எத்திரமும் ஆபத்தான விளைவிக்கலாம் என்பதும் உபத்திரைத் தக்கணமை உலகம்.

சத்தனம் தனது திருமணம் பற்றிக் கூறுவதற்காக கண்பிழியின் விட்டு வரகளை நெருக்கியபோது "வாசலில் பருத்தொன் திச கெலும்மெதுவாக ஒயித்தது" (ப. 217). இப்பகுதியில் செயல்புலமெய்கலீ சத்தனத்தைய நினைத்துக் கொண்டிருப்பதைவும்

அது கனவாகப் போவதையும் உணர்ந்தி
யிருந்தது. சத்தனம் தனக்கு இன்று கல்
யானல் எப்பதைப் புலிவெள்ளத்தில்க்குக் கூற
முன்வரை "யாவும் அடிமனமாக அழிவியடி
தலிக்குறியிவொன்று வினர்த்து" (பு. 270)
கலிக்குறியின் அழகுப் புலிவெள்ளத்தின்
மணக்கொட்டை இடிவதைமே உணர்ந்து
யிருந்தது.

சத்தனம் காட்டுப்புகைதலில் மயக்க
முற்றுக் கிடத்தபோது அவைது குடிசையில்
செவந்தி விளாசனாக நுள்முறுத்தப்படுவது
எனியொன்று ஆத்தையிடம் அகப்பட்டதற்
துள்முறுத்தப்படும் காட்சியின் பின்னணியி
யேயே காட்டப்படுகிறது.

"காட்டுப் புகைதலின் குயக்கத்தில் சத்
தனம் மயக்கிவிட்டதாம். அவன் அருகே
துள்ளியத்த எளி ஓண்டை, அரவம் செய்
வாது பறந்து வந்த ஆத்தை ஒன்று பறி
யித் தூக்கியது. ஆத்தையின் கரிய தகல்
களின் பிடியின் அகப்பட்ட எளி மரண
ஒளி எழுப்பியது. அதனைக் கவனிப்பாது
ஆத்தை மரக்கிணையின் போய் அமர்ந்து
கொண்டது. வேட்டையின் வெற்றி
அதற்கு. தலைமறை சுழற்றி, தன் பார்த்த
கண யானிகளாக இருளைத் துணைத்து
தெரிந்துறும் பார்க்கிறது. பின் அச்சமும்
வெறுப்பும் தரும் குரலின் சத்தமிட்டது.
அதன் வளைத்த கரிய அழகுதன் எளி
யின் தகைமைக் கிழிக்கும் மெல்லிய ஒளி
யும் அந்த இரவின் அமைதியின் வேட்
டது" (பு. 240)

சத்தனத்துக்கு நினைவு தடுமாறிக் கொண்
டிருந்தபோது 'அச்சமும் வெறுப்பும் தரும்
குரலின் ஆத்தையின்மீடும் அழியியது. இரை
மைச் கவையதுவிட்ட திருந்தி அதற்கு'
(பு. 241) சத்தனம் மயக்கம் தெளிந்து குடி
சைக்குச் சென்றபோது ஆத்தையிடம் அகப்
பட்ட எளிவான விளாசனாக செருக்கப்
பட்ட செவந்தி குற்றுயிராகக் கிடக்கிறார்.

இவ்வாறாகக் கவையின் பின் திரைப்
புடையின்றுயற்றை நுள்ளையிழை வாகைக்
கள் முன்கூட்டியே உய்த்துணர்த்தக்க வரை

யின் கவத்தின் எழுப்பொருட்களின் இயங்கு
நிலைகளைப் பண்படுத்தும் விதம் செங்கை
ஆரியாவின் புனைநிறறுக்குத் தக்கொரு
சான்றாக அமைகிறது.

கீடுப்பக் கூறலும், மனக்குறையும்
கூறுகூறும்

இயங்கு தாண்டலிதும் காணப்படு
கின்ற சிவ கீடுப்பக் கூறலும் பரிந்து
எனும் கூறலும் ஆரியவரை இளங்காட்ட
வகை தடைவியற் கூறுகளாக விளக்குகின்
றது. திவக்கிளியின் பதஞ்சலி தாய் முத்தம்
மாயின் சாயலியேயே பிறந்திருந்தான் என்
பதை "பதஞ்சலியும் முத்தம்மாயையே
உயிர்த்துப் பிறந்திருந்தான்" (பு. 12) எனக்
கூறுகிறார். இதே விடயத்தை மற்றொரு
சத்தப்பத்தலில் கூறும்போதும்,

"முத்தம்மா அவயானததாம் குன்றிப்
போனாம், அவனையே உயிர்த்துப் படைக்
துக்கொண்டு தங்க கிழிசூகம் போன்ற
தொரு பெண் அவளுக்குப் பிறந்தாள்"
(பு. 39)

என்றார். பதஞ்சலிக்கு மகன் பிறத்த
போது,

"...கிறாமனை உயிர்த்துக் கொண்டக்
வொ அத்தக் குழந்தை பிறந்திருக்கிறது"
(பு. 146)

என்றார். இவற்றை நோக்கும்போது
உயிர்த்துக் கொண்டு பிறத்தன் என்பதை ஆரி
யியின் கீடுப்பக் கூறாகக் கொள்ளலாம்
போலக் தெரிகிறது. இந்த வழக்கு வன்
னியப் பிரதேசத்தின் பரிந்து எழுவதையும்
அவதானிகை முடிவிறது.

இவ்வாறே 'மூக்கை அகணை' என்ற
தொடரையும் இவரது கீடுப்பக்கூறாகக்
கூற முடிகிறது.

"அவன் எநிரே அவனைப் பேணி
வளர்த்த செவியித் தகையான முய்கை
அவனை..." (பு. 62)

"அவனை வளர்த்த செவியித்தாய்
முய்கையைண்ண" (பு. 69)

என இரு இடங்களில் இத்தொடர் இடம் பெறுவதை அவதானிக்க முடிவிறது. தனது பிரத்த மானனை அழிகமாக நெடுப்பதாக்க கரும் ஆடுவீரர் அந்த மனைனை முன்னை அனை எனக் கருவதை அவரது விருப் பக் கூறாமே கொள்ளலாம்.

காட்டாறிக் 'கவிதம்' என்பது கவி, கவித்த, கவிவந்த, கவிதை எனப் பல் வேறு வழவழக்களினும் அடிக்கடி பயன் படுத்தப்படுவதை அவதானிக்க முடிவிறது.

"மாவை மெதுவாகக் கவிவத் தொடர் கிவத" (ப. 58)

"மாவை கவித்த கொண்டிருத்தது" (ப. 63)

"இருள் கவிவேறது" (ப. 119)

"மாவை கவிவத்தொடக்கிவத" (ப. 169)

"மாவை கவித்த வத்தது" (ப. 175).

"...கருமிசைந்திரன் ஒன்று கவிவதைத் த்தனைக் கண்டான்" (ப. 210)

எனவே கவிதம் என்ற தொடர்நூற்று கவி என்ற வினைவழுவின் பிரத்தம சொற் கள் மீண்டும் மீண்டும் பயின்று வருவதால் இதனை நடைபயலில் பயின்று வரும் கூறாகக் கருத இடமுண்டாகிறது.

இவ்வாறே விவப்புடன் என்ற சொல் னையும் ஆடுவீரர் அடிக்கடி பயன்படுத்தி வதை அவதானிக்க முடிவிறது.

"தாமரைக்கண்ணிவை கணபதி விவப் புடன் பார்த்தான்" (ப. 9).

"அவரை விவப்புடன் சத்தனம் ஏதிட்டு நேக்கினான்" (ப. 131).

"கணவனை விவப்புடன் பார்த்தான் செல்வாச்சி" (ப. 185).

இவ்வாறாக மேறும் பன் இடங்களில் விவப் புடன் என்ற சொல் திரும்பத் திரும்ப வருவதால் நடைபயலில் இதனை மடக்கு அகலது பயின்று வரும் கூறாகக் கருத முடியும்.

வேகத்தைக் காட்டுவதற்கு "விர்" என்ற சொல்லை அடிக்கடி பயன்படுத்தி றார்.

"மெருட்சிபுற்ற அத்தால் மறிப்பவமிட்டு சற்று விவவிப் பதற்க... அகணைக்கல் பன்றிக்குப் போதமாவதாக அமைத்து விட்டது. விர் என அது காட்டும் பற் றற்க்குள் புழுத்து மறைத்தது" (ப. 220).

"கவப்பவமாய் பந்திப்பிற்ற மாவழகு விர் எனப் பாய்த்து சென்று அயனைப் பந்தித் தாக்கி விட்டான்" (ப. 262)

விர் என்ற சொல் வேகத்தைக் குறிப்பதற்கு ஆடுவீரின் எணைய நாவல்களினும் காணப் படுகிறது. எனவே இதனை ஆடுவீரின் விருப்பக்கூறாகக் கருதலாம்.

இவ்வாறே பெக்க வழக்கில் இடம் பெறும் "சாப்" என்ற சொல்லையும் ஆடு வீரின் விருப்பக்கூறாகக் கருதலாம். காட் டாறிக் கணபதி என்ற பாத்திரத்தின் கூற் றாகவே இச்சொல் இடம்பெற்றதானும் ஓவைய நாவல்களினும் இச்சொல் இடம் பெறுவதால் இதனையும் ஆடுவீரின் விருப் பக் கூறாகக் கருதலாம்.

"நான் அண்டியாக இருத்திட்டான். காட் டெல்லை வயல் என்று தெரிந்தும் சால... நல்ல சாலம்... வயறுக்கு நுழைவ விக்கை" (காட்டாறு, ப. 72).

இவ்வாறே பிரமை, தைப்பிரமை, திக் சென்ற ஆடுவீர சொற்களையும் ஆடுவீரின் நாவல்களில் அடிக்கடி காணமுடிவின்றது. இவைகளும் விருப்பக் கூறுகளாகவும், பயின்று வரும் கூறுகளாகவும் அமைந்து ஆடுவீரரை இணக்காட்டி திரும்ப நடைபயல் கூறு களை அமைவின்றன.

காட்டாறு நாவலில் ஆடுவீரின் விருப் பக் கூறுகளையும் பயின்றுவரும் கூறுகளை யும் பழமுறை எம்மால் அவதானிக்க முடி விறது. இதற்கு அதுமுடைப 243 பக்கக் கள் வரை விசிந்து செல்லும் கதை அம்சம் ஒரு முக்கியமான காரணமாகலாம். ஆனால் 150 பக்கங்களினுள்ளே இறுக்கமேக்கி கதை

கூறும் பாஸ்பனோசரணத்து இத்தகைய கருவளை அழிக்கும் பயன்பாடுதேவையாக தேவை இருந்திருக்கவில்லை என்பதை உலகத்தினர் முடிவெடுத்தது.

முடிவுரை

இரண்டு நவாய்க்களையும் முழுமையாக ஒப்பிட்டு கோக்கும்போது இரண்டும் பிரதேசமுண்டானவை நவாய்க்கம் என்றவைக விலும் பொதுவாக அடங்கியாலும் அவற்றில் ஆலிவியர்களுடைய கோக்கம், உள்வடக்கம் என்பவற்றிலே தெளிவாகப் புலப்படும் ஒரு வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுவது அவசியமானும், நிகக்மிலி ஆலிவியருக்கு கனம் அதாவது தான் எடுத்துக் குக்கொண்ட மண் அதனுடைய அமைத்து உள்வார்த்தவனக்களோடும் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும் என்பது அடிப்படையான உத்துவாரும், நிகக்மிலி என்ற பெயர், கதைவயம் ஆலிவ அமைத்துக் இதை உறுதிப்படுத்துவதென, பதஞ்சலி என்ற பார்த்திரத்தை தன்னிழற்புப் போன்ற தொகு கைத்தில் மட்டுமே காட்டமுடியும்.

செய்கை ஆலிவானுடைய காட்டாரை ஒப்பொறுத்தவரையே அங்கு காணப்படும் சமூக வர்க்க முரண்பாடுதான் கதைவியமைவச்சரது. இத்தக் கதை திகழ்வதற்கு ஆலிவியர் சுதந்தக் கதைவையும் பயன்படுத்தி

யிருக்கலாம். ஏனெனில் பல பிரதேசம் கனக்கும் இது பொதுவான நிகக்மிலி. ஆனால் ஆலிவியர் எடுத்துக்கொண்ட செட்டிமுதல் பிரதேசக் பிரபலம் கூடியவையு பொருத்தமானதாக அமைத்து விடுவதென. எனவே செய்கை ஆலிவியரின் தலைமையானின் கதைவயம். அது மக்களின் கதை. அத்த மக்கள் வாரும் இடம் என்ற அளவில் மட்டுமே மணனுக்குள்ள முக்கியத்துவம், இயல்பான அத்த மண்ணோடு மக்களையப் பொருத்தத்தக்க வகையில் அத்தக் பிரபலத் தேர்வு அமைவதென.

எனவே, அ. பாஸ்பனோசரன், செய்கை ஆலிவியர் ஆலிவ இருவரதும் படைப்புக் கதை நடைவியல் தோக்கில் ஒப்பிடுகிறபோது அவற்றினிடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளுக்கு அவற்றின் தோக்குநிலை, உள்வடக்கம் என்பவற்றின் வேறுபட்ட தன்மைகளே அடிப்படைக் காரணிகளாக அமைவியதன் என்பதை உணர்த்துகொள்ள முடிகிறது.

சமூகிகள் இரண்டு முன்னணிப் படைப்பாளிகளை ஒப்புநோக்கும் வகையில் அமைத்த இம்முயற்சி இவ்வகையில் ஒரு முதன் முயற்சி. ஏனைய படைப்பாளிகளை நோக்கி இம்முயற்சி மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. பார்க்க: ஸ்ரீமான், எம். ஏ., "ஆக்க இலக்கியமும் நடைவியலும்", ஆக்க இலக்கியமும் அறிவியலும், பதிப்பாளியார், அ. சண்முகதாஸ், இலங்கைப் பல்கலைக்கழக மாநிப்பாண வளாகத் தமிழ்த்தொகு வெளியீடு 1, மாநிப்பாணம், 1977, பக். 78.
2. பார்க்க: தீவிவாணன், ஜெ., நடைவியல், காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1983, பக். 22.
3. பார்க்க: தீவிவாணன், ஜெ., மேற்படி நூல், பக். 27.
4. பார்க்க: தீவிவாணன், ஜெ., மேற்படி நூல், பக். 28.

5. முன்வைத்தியு த. தகவல்களின்மீது எப்படியும் இப்படி என்ற தொடர்களைத்
 வாழ்ப்பாணம் ஆரிய நிராமிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் நடத்திய
 கவாதி சஞ்சிகையின் முதல் தாக்கு இதழ்களில் ஒரு வகை
 நாட்டுக்கதை என்ற குறிப்புகள் தொடராக வெளிவந்து நிறை
 வடைவாறு நின்றுவிட்டது. 1942ஆம் ஆண்டில் பிரகாசனத்தொடர்
 யே இத்தொடர்களை அதற்கு நூற்பது ஆண்டுவரையில் முன்பே
 அறுதப்பட்டு விட்டதெனக் கதைக்கொடக்கத்தில் அமைந்த சஞ்சிகை
 ஆசிரியர் குறிப்புக் கூறுவது என்ற தகவலை கவாதி நா. கல்
 பிரகாசனம் குறிப்பிட்டுள்ளது.

முன்வைமணி, (தொகுப்பாசிரியர்), பண்டாரவள்ளியல் நினைவு வீரா மணி,
 பண்டாரவள்ளியல் அறங்காவல் அமைதி, கற்செய்யு, ஒட்டுகூட்
 டாம், 1989, பக். 25.

6. செங்கை ஆரியன், காப்பாறு வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1977, பக். 7, 56,
 127, 189, 211, 221, 229, 235.

7., மேற்படி நூல், பக். 137, 203.
, கதைக்கதை, வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1977, பக். 61,
 62, 85, 103, 104, 133.

....., அக்ஷி, வீரா வெளியீடு, வாழ்ப்பாணம், 1991, பக். 109.

8., மேற்படி நூல், பக். 17, 24.
, மணிகளின் தகவல், வீரா வெளியீடு, வாழ்ப்பாணம், 1989, பக். 80.

....., நிந்தனையின் நிந்தனையால், வாழ் துணைப்பலகை, வாழ்ப்பாணம், 1988,
 பக். 76.

....., கதைக்கதை நூல், வீரகேசரி வெளியீடு, கொழும்பு, 1978, பக். 41.

....., ஒரு கதைக்கதைகள், கதைப் பதிப்பகம், வாழ்ப்பாணம்,
 இரண்டாம் பதிப்பு, 1991, பக். 81.